

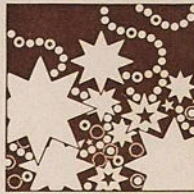
Auca Escrita i Dibuijada dels Tres Reis i la Mainada

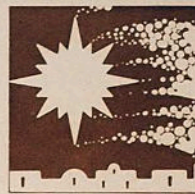
Nadal, pessebre, caliu.
Al carrer, quin trad tan viu!

Com que el Nen Jesús és nat
la ciutat s'ha engalanat.

Amb bombetes i amb estrelles
les diades són més belles.

Un estel tot d'or i argent
encapçala el firmament.

És la clara llum divina
que els bíblies Reis encamina.

En Faruk, noble ambaixada,
aconsella la mainada:

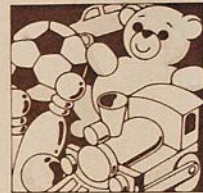
"Els meus Senyors feu contents
i no us mancaran presents."

"Una carta us caldrà fer
i lliurar-la el jorn primer."

"Amb els pares pujareu
al meu tron de l'Ateneu."

"Heu de demanar, si us plau,
només aquells jocs de pau."

"Perquè els Reis volen la Terra
feliç i sense cap guerra."

"Apreneu ja des d'infants
a ser uns honrats ciutadans."

I heus ací la meravella
i el miracle de l'Estrella.

Deis punts més alts d'Igualada
s'albira la cavalcada,

que s'apropa a la ciutat
pel camí de Montserrat.

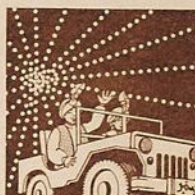
Tres coets, vull dir,
proclamen l'hora cabdal.

L'esguard viu, el cor que bat,
totihom va a la Soledat.

En l'encara tendra nit
sona un himne d'infant.

Resplendent, solemniat,
arriba la cort reial.

Venerables visitants,
són Reis, són Mags i són Sants.

Personatges poderosos,
són tan rics com generosos.

Piena de pols, picant de mans,
els aclamen xics i grans.

Caramels de menta i mel
a raig fet plouen del cel.

Ocellades de petons
voieien cap als balcons.

L'alcalde i els regidors
fan l'honor als tres Senyors.

Presideix tal compliment
el Neptú del monument.

Camions, quantes joguines!
Quin bé de contes i nines!

També vestits de futbol
del Barça i de l'Espanyol.

I moderns ordinadors
amb pantalles de colors.

Com sempre, els primers regals
han estat per als malalts.

El miracle també ha vist
la Llar dolça del Sant Crist.

Causa efecte encisador
dels patges la processó.

En nom de Sis Malesitats
s'enfilen fins als terrats.

No quedarà cap infant
oblidat d'èmor tan gran.

"Que Déu us guardi, infants!
Com que sou tan bons minyons,

us portem empaquetat
tot allò que heu demanat."

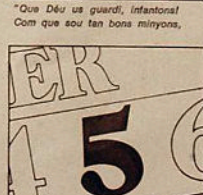
Una bonica fidesa
rep la pols que és promesa.

Rambia amunt, la comitiva
als Escotapis arriba.

Els Sobirans, per ponent,
retornen a l'Orient.

Els reveurem l'any que ve,
la nit del cinc de gener.

